

# SZABOLCS.

## Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolesmei kiadó-társulat.”

**Előfizetési árak:**

Egyre évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szállandó megjelölendő a külföldieknek külföldi címekkel: a ref. lelkesülök.

Bérmunkálati levelek csak leírásokkal lehet fogadtatni. A kőszírók nem adnak vissza.

**Kiadó-hivatal.**  
Hová az előfizetési pénzek, a lapra szánt hirdetések, és felajánlások külföldieknek: Nyiregyháza 136. sz. n.

**Hirdetési díjak:**

Minden 5 haddos post-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többesnél 4 kr.

Törvényhatóságok, közbizalmi beállítások, kereskedelmi híresek stb. az előfizetési díjhoz képest.

Minden egyes beállítás után kincstár-tillet 30 kr.

A nyilvántartás minden három haddos hirdetésre díj 30 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megadásánál, 20% nyilvántartásdíjban részesülnek.

### A nővilág.

Társadalmunk elemei közt kiváló, sőt mondhatnók, első helyet foglal az úgynevezett nővilág. A nő körül összpontosul a családi élet boldogsága. Az ifjú kebelében a nő gyümölcse fel az a szent érzelmek, mit szerelmünk neveznek, s a mi nagy dolgokat képes létrehozni az életben.

A nemzet szempontjából is nagy szerepe hivatott a nő. A történelem tanbizonyosságunk. Nagyszerű dolgokat műveltek a nők; mert gyakran a történelmi események mozgató erőiként szerepeltek.

Voltak a kik az igazság szolgálatában állottak; de voltak olyanok is, a kik a gazdaság bérénczeiül szegődtek. S mindkét esetben nagy hatalmukról tettek fényes, habár olykor diectelen, bizonyosságot is.

De mi a nők kiváló hivatását nem a történelmi események szpadán való szereplésben látjuk; hanem ott a családi tiszteletnél — a gondos munkásságban.

Mindenki érzi a nő becsét; tudja, hogy természetesen hivatása — családanyává lenni.

Nagyszerű fogalmat fejez ki a szó: **családanya.** Cél és eszköz van itt egyesülve. Csak az a kár, hogy kevesen érzik ennek jelentőségét.

Jelenleg nem is akarunk ennek fejtegetésébe bocsátkozni, hanem a nőnevelés némely hibáit akarjuk feltárni. A nevelésben rejlik minden ok arra nézve, hogy a családi élet sokszor nem lesz az, a minél kellene, — paradicsommá.

Az anyák kiváló munkássága a leánynevelés körül oda irányul, hogy megkedveltesék a növendékekkel — az idegenszeriiséget. Nagyon közönségesnek, vagy negéylett kifejezéssel „paraszt”-nak nevezik azt, a mi magyar ruhában, szokásban előtűnik csak az a szép, a mi más égalj alól plántáltott ide.

Igy teszik az anyák a leánygyermeküket a divatkórossá. — A divat aztán némelyek oly túlságba viszik, hogy neveltségessé válnak, s midőn magoknak tetszelegnek, akkor mások a guiny nyilatit szórják feléjük.

E divatkórosságból származik aztán, hogy a nő elveszti izlését. Onhittés-

gében nem tudja, hogy mit rakjon magára. Fejébe veszi idejekorán, hogy csak az a szép, a mi minél czifrább, minél árasabb.

Megszokja aztán — a fenyítést. Apró haszontalanságokra oda adna legutolsó fillért is, csak hogy mutassa a világnak öltözéke fényét.

Fokról fokra így megy a nő egész odáig, hogy megszűnik a szeretet magasztos tárgya lenni a férfivilág előtt.

Tisztelet a kivételekek!

Hanem aztán mondja valaki, hogy milyen férfi lehet az, a ki ezeket látva, kilépnék a sikkra, s alkalmat adjon az ilyen nők arra, hogy női hivatásának teljesítésére jogosultsággal bírjon?!

Nagy fájdalommal látja minden józan gondolkodó ember, hogy mennyire szaporodnak társadalmunkban — az agg legények.

De vajon esoda-e? Hisz megrettenhetünk ily körülmények közt a nővilágtól.

Magasra csigázott igényekkel lép elő ma már az oly nő is, a ki bátran elmondhatná magáról, hogy — „velem van mindenem.”

Csakhogy e kifejezés itt nem a bölcsesség jele, hanem inkább a hiu pöffeszkedés bizonyossága.

Nővilágunk nem érzi az idők mostohaságát, s nem tudja vágyait ennek megfelelőleg megérsékelni.

A nőgyeletek feladata volna, hogy terjesztsek az — egyszerűséget.

Ekkor talán több ifjú kapna kedvet arra, hogy a családi élet édes gyötrelmére elszánja magát. A nők nyernének ez által is.

A nővilág hivatva van társadalmi életünk újjaköltésére.

Tegye azt az „egyszerűség” jelszava alatt Bizonyára a férfivilág tiszteletteljesebben hódol meg előtte, mint jelenleg, a midőn kötelességszerűleg szórja a nővilág bábjainak megmondolatlant bójkait.

Bocsánat az őszinteséget, amit e sorok irásánál tanusítunk.

De a sorok írója mindennek daczra annyira becsüli a nőket, hogy előttök szégyelt volna hazudni.

Azért voltunk ily őszinték. Válgék egészségünkre!

### Egy agg legény.

És menhelyül kapja a halász vityillót. Höl derek jó öreg a tisztas idegent Szive kincseivel halmozva, tartja bent.

Mig a küll világban harsog az ég harca, S vert habtól szakadoz a Tiszának martja: A szabóvitéz mely bel világában, Keblében, meg zajgób vihar-hibörgés van. „Mi bajod, hő ember? mit fútsz? mi bánt? hát ha Ártatlan gyilkolnak kerget árnya, átka? Eme rongyos hajlék bek’ s jövelek fészke: Újálj itt, ha jó vagy, menj, ha bűn fertéze.”

Az egyszerű halász így szórtott az úrra Ez pedig törődve felelt neki újra: „Nem üldöz engemet ártatlanok vére, Nem is törtem jámbor kárra, vesztére: Baj, hogy úgy nem tettem, midőn kelle tettem, Midőn Török Bálint úgy rászédelt engem. Hogy hitet mondok, meg rászedel el bilincsen. S mégis eltértem azt, banni okom nincsen: Vagy tán val? Ne folytass, értem szívbizarcodat: Hitet töl s hitetlenül cselekvél, mardos az, Kinek hitre nincsen, istene sincs annak.”

Ezer tör, földingás Ferenczre rohannak. Nem haboz perczig sem, ragadja már a mén. Elvesz a nagy éjben; homán jött, visszamén.

### KÖZÜGYEK.

#### Felelet a „Hol a hibá?”-ra.

(Folyt. és vége.)

Hogy jobb módú polgári a városnak, a város által házilag bére kiosztott földeléken keresztül nem fizettek, e tekintetben czikkirő jól tudhatja, hogy a tisztviselők választását 1873 elején meg nem előzte, a tisztviselők teendőinek kijelölése, a hátrányok porjánál behatárolása nem a számvévi teendők közzé tartozott, mindamellett a még 1873. év előtt fennállott, a város által a behatárolás megkísérlettek, s ha nehabony jobbná mód polgár irányába nem alkalmaztatott a törvényes eljárás, az azért történt, mert némelyiknek fennállott, a város irányában még akkor el nem döntött követelése, egy másik pedig halasztást kérvén polgármester úrtól a fizetését, — azt megnyerte, de azóta le is róta tartozását, czikkirő a számvévi is abba a sorba tartozónak mondánvá, azt elismerem, hogy a 872 ik évbén szomszédom által előidézett véletlen építkezésem, de különben 873/4. évi majd fél évig tartó súlyos, s nagy kiadásokkal járó betegeségem miatt, hátrányban maradtam, de rövid idő alatt eleget teendők, s addig is biztosított, hivatal utáni díjammal fokozatos behagyását felajánlóm s e tekintetben a tettes képviselőknek kegyes elnézésére támaszkodom.

Az árva számadásoknál általam megteendő felvilágosítása, csakis az árva gondnok évi bezárás után, de a következő évben törtéhetvén meg, ha a volt tisztí gyám által az év utolsó napjaiban tétetett a házi pénztárból által 6000 ft, úgy hiszem, az nem a számvévi nagyságának tulajdonítható, mert az árva ügyek felett való érdekes a volt tanácsnok, illetőleg főbíróknak mint árszékeli ülönöknek körbe tartozott, egyebiről én az 1872-ik évi árszámadással felvilágosításról beadott jelentésemben megemlítettem, hogy legalább 1/2 évileg tartozék a tisztí gyám 29-ent a pénztár állásáról kimutatást benyújtani az árszéknek.

Ha czikkirő most sajnálva volna fáradságát a multakba visszatekinteni, és szives lett volna 1/2 század alatt tanusított hivatalos munkámokémet érdemileg méltányolni, tudomásom szerelhetett volna magának arról, hogy 850-ben alig elfoglalta számvévi állomását, még pedig a forradalom utáni terhes időkben, 5 volt árva-pénztárnoknál megelőző időkről, a forradalom tartárgomba hozott magyar bankjegyek elenyészése miatt bonyolalossá vált számadásait hoztam tisztába, s 1/2 évig tartott fáradságos kutatás, vizsgálás után 800 forint mentettem meg az árvaéknak, s ezen terjedelmes munkámért semmi díjt nem követeltem, de nem is nyertem, mert kémi szerénységem tiltotta. Nemkülönben a midőn 1856. évben a városi jóválemondó-bevallásoknál, a regilét terhelő adósságoknál kamatait el nem fogadtattak levadásul addig, a mi hitelesen ki nem mutatott, hogy mely összeg terhelő a regilétnek, én minden megfizés nélkül, felajánlótam annak kidolgozását, s meg is téve azt, már 1857-ben lerovatott 310 ezer forint kimutatott regilét terhelő adósság kamatainak összegébe 18,600 ft, mely után a 10% kivételt 1860 forint tett egy évben, s azóta 18 év mulván

el, minden évben legalább 1500 forint mentett meg a házipénztárnok s bátran tehetni 27 ezer fitra azon munkám sikerét; ez nagy szerű munkához, ugy a 804, mint a 824. évi választási okmányoknak átvizsgálása kívánatján, közel 1/4 évi, hivatalos időközli működésemet számtan nem engedte szerénységem, hogy díjját követeltem volna, s azt nem is nyertem, pedig a számvévi hivatal az, a mely semmi legkisebb mellékjövetelemmel nem jár, s csakis a fixura számíthat a hivatalt viselő egyén; több ily a város irányába visellettét jó indulatból, s hivatalos kötelességértelemből eredő szorgalmal meggett munkáit végeztem, a többek közt megemeltve a pusztai földeknek 365 köbölleli túlterheltesünköl származó adósságlitást, 1864/5-ben, a katona tiszt eszállásólakórt, már az arhivumba elintézettlül hevert s általam véletlenül felfedezett követeléseknek, hivatalos formába öntött kidolgozásával megterített 2700 ft, s mindezeket, hogy bátor vagyok felelteni, nem kérdésközlül teszem, s különben nem is tettem volna soha, ha nyilvánosan meg nem támadták, legösszintébb igyekezetem a hivatalos körömbeni teendőknél készvétel. Mindezen általam előadottakat kézzé vágok a városi leltárban felaltálható hivatalos okmányokkal, határozatokkal bebizonyítani. Bizony bizony, ha minden városi tisztviselőre, a legösszintébb igyekezt, és szorgalmal egybekötött hosszas évi működéséért ily elismerés? ily jutalom? vár, nem irgylendő soruk.

Nyiregyháza, 25. november, 1874.

Galánffy Dániel, városi számvévi.

### A fővárosból.

(„A csók jogi jelentősége.” — Dr. Vécsy Tamás, egyetemi tanár s országos képviselő felolvasása a tudomány- és műegyetemi ötvisszkörben, november 29-én.)

A mily simán és csendesen, minden nevezetesebb hab-torladék nélkül hőmpölygött e hétnek folyama alá külső események tekintetében, ép oly sűrűn hányt az kisebb-nagyobb hullámgörgyökben a különböző egyletek felolvasó asztalainál. Egyik egylet felolvasását a másiké váltja fel. — Az egyetemi olvasókörben az ideji felolvasások sorát dr. Vécsy Tamás egyetemi tanár s ország. képviselő nyitotta meg, azon tagnak tartott felolvasásával, — melynek czíme, — mint már soraim homlokzatán is olvasható: „A csók jogi jelentősége” volt. — Nemcsak a vonzó czím, hanem a tanár személyiségének záloga is arra, hogy az érdekes czímmel még érdekesebb lesz a tartalom, oly nagyszámú közönséget gyűjtött egybe, hogy az egyetemi olvasókörnek tagas terme nem volt képes azt befogadni. Ennek következtében ezen termet az egyetem új nagy dísztermévé kellett felcserélni, mely ép e napokban készült teljesen el, s a maga nemében oly nagyserű, hogy Európa egyetemének bármelyikével is büszkén megállja a versenyt.

A hallgatóság közt — talán nem érdektelen felemlítenem — ott volt két fiatal hölgy is. A sok helyütt viharos taps által félbeszak-

Most előlép Ilonka: „Felejtük el az előbbi perpatvar, jászunk valamt!... Az indítvány zájros helyesléssel elfogadtatik.”

Aztán jászának mindent összevissza, míg az idő halad, a nap hosszú árnyékot kezd vetni a messze rónókra, itt ott megszólal a pásztor szép melázó hangja, a hazatérő nyájak kolompja messziről csilingel, a titkölző árny a kis berekben kezd felhőmállyá válni, a gyermek sereg ott hagyja a „regényes helyet” be-meg a kertbe, onnan pedig meggibb bucsuzók közt hazá szólnak. Es ez így megy nap nap után és a szülők mind e felől nem tudnak semmit!

Tekintsünk be most a tiszteletes Tornai uram lakába, vajjon mit csinál a szegény nő és a gyermekek?

Már elalt az a néhány nap, mely szükségessé volt ahogy X — városból a leglassabb hájtással is hazá kerüljön az ember, még akkor is, ha ott egy teljes napot mult; és még sem érkeztek meg a tiszteletes asszonyom kedvesei, a mi szívtét kimondhatatlan aggodalommal töltte ugyan el, mind a mellett igyekezett elnémitani félelmét, hiszen férje azt mondta, hogy ne gyótrje magát, nem lesz abból semmi nagy baj, ő pedig nem szokott hazudni!

## TARCZA.

### Bodó vitéz.

Balada.

„A ki rossz Bálintja vagy a török hadnak, Kité gonoszban hátul a poklok sem hagyának! Táncozlong tarkodtan tátár burzogánya, Sandalóg szemedit vájja szét a kánya! Ilyen ludát ténem! örög adtát! Népből, kik immár a babért aratták, Szép szóval kicsinál — béke-tárgyalás, S gaz orvul juttatni ily rab-szabadságra!”

„Nem szégyen az uram, Bodó Ferencz vitéz! Igy suttog Hatvanban minden, a ki kinéz, Meg visszaspomplyg a Labonz-szállt utczáról. Nem is baj; gondolunk, ha kell, paripáról.”

Bodó pedig hallgat az unszólo szóra, Nyomót vesztit, s pattan kert alatti lóra, „Csalfa, gaz Labonzok! cselvető róka faj, Vessz it!” — és torkából két öröndő kacaj, Védit a menekvő éj sötét palástja, S utjára mennydörög éj fényt bocsátja; Szál a fergeggyel, feldobog a pácsit, Meg végre labálni Tiszra medre ásit, Itt kis fény vezérelti a megrekkét illót.

Évnyi hosszu napok nyujtanak éveket A derek kurucaznak mely rabsga felett; Csak szuvas víz immár; a mozgó halottat Csak két fény jelöl, mit szeme ragyogtat. Le lejárnak hozzá szép szóval, keményen, Szabócskórt, díjért hogy zászlót cseréljen. „János királyomnak kötem le lilkemet: E hit, úgy lesz rendén, itt engem eltemet.”

Dr. Szabó Dávid.

### Egy család története.

(Regényes korrajz.)

III. Rész.

#### „A regényes hely.”

Most meg már Jenőn van a sor, hogy elkomolyodjék, félre megy egy fatövedhez, ott leül, elméldázik, majd feláll, köszön pajtásainak, hogy ő meg hazá! De nem adja meg, hogy ő post oztanak a testvérek, a kis felhő elvonult, királyi székét vissza foglalja a gyermeki örömlanya, kezét kell fogni egymással a két durgozónak, s talán már egy csokot is kapna az a pajkos Jenő, ha csak egy szóval is merné kérését megkísérlni, de úgy félti a bánat felhőjét azokat a ragyogó szép szemeket.

által felolvasás, több mint ötveneg óráig tartott; terjedelme tehát oly nagy, hogy azt el teljesen nem, hanem csak kivonatlag lehet közölni. Bövebben ugyan, de — tér szűke miatt — szintén tetemes hiányossággal megjelent a felolvasás a „Fővárosi lapok” 275. számában. Halljuk azonban magát a felolvasást:

„Targum köztudomású volta mellett, annak egy új, t. i. jogi oldalát akarom kiemelni. Tehát ne várják, hogy a szinpad a Parnaszus lantosaivt vezessen önkök elé, ne várják, hogy az őszefort ajkak villogásán kapcsolatát emlegetsem. Azt sem felejthetnem, hogy kitől követelhetni — különben végrehajtás terhé mellett — a csókot, mert nem vagyunk házas emberek. Keveset ígérök, és sem a köztetsz árnyas ligitelibe, sem az érzékesig szírién-karjai közé nem vezérlöm önkök élénk s tisztá fantáziáját.

A multak nagy tükrebl Romulus népére kérek egy fult pillautást. Targyunkat ott nagyban kultiválták; elterjedtségét s nagy választékát mutatja a nyelv, jelesül ennek három szava: „s u a u i u m”, nemcsak a csókra kedvesen összehúzott szájt, hanem magát a csókot is jelölték; „o s c u l u m”, a költököl piézí szók, s átalan; „b a s i u m” pedig, a csók szerelmek közt.

A csók többféle. Más pl. a tisztelet, s más a jóakarát csókja; más a szeretéte, s ismét más a szerelemé. A tisztelet sugalta ama csókot, melyet a tövöz polgár szokott hinteni a háza földére, mádoz attól bucsuzik. A jóakarát elvitáztatatlan attól a csóktól, melyet a völégny nem saját gyönyörödésre, hanem mennyasszonjának érdekében ad, mert Rónában azt hittek, hogy a beteg mennyasszonyt ily csók hathatósan gyógyítja s eleveníti. A szeretétebl eredő csókak a rokoni s baráti viszonyt szokták kísérni. Római jog szerint: a család tagok az unokatesvéreik bezarólag egymás irányában csók-joggal, (jus osculi) éltek. A nőnek meg volt engedve, hogy rokónak homlokát csókholhassák, s hasonlólag a férfiaknak is szabad volt megcsókolni a rokónságot tagjainak homlokát; de később a homlokokról lejjebb szálltak, le a piros ajkak csókólására, ama hamis jog sükségtől vezérelve, hogy megtudják, nem ivott-e bort a szép rokónó, mint Cato minden bün s rom ás károkozás forrásának mondta. A legistább csók az, melyet báró Eötvös a nap díte meg sugarailt tesz párhuzamba, az anyai szeretet gróngöz esőjka, Virgiliusnál meg az istenek is csókoldoznak.

A csókról még a római törvényhozők sem feledtek meg. A jegyesek közt gyakori volt már akkor is a kedveskedő ajándékozás. A kérdés oly gyakorlatilag vált, hogy Constantinus már 336-ban kimondotta, miszerint a mennyasszonytól eredő ajándék nem tartható meg, sőt visszaadandó neki, ha az eljegyzés megíhsült s nem lett belőle házassá, vagy is, ha — a „parthie visszament.” A völégny ajándéknál azonban az a kérdés, vajon az ajándék csók kíséretében adott-e, vagy a nélkül? — Ha az ajándékot egy íbletet csók is kísérete ráadásul, akkor a csókot adott vagy kapott mennyasszony megtarthatja völégny ajándékának fele részét, vagy fele értékét. Így tehát megtörténhetett az is, hogy a római mennyasszony egy csókjáért többet kapott, mint azon mánósnó, ki nálunk 1863-ban az inségek javára nyilvános bazárban egy csókot ezer forintért adott. Tehát a római leányok tudták, hogy a csókról is igaz: „in hoc signo vinces...”

Tér szűke miatt nem adhatok többet e szellemes felolvasásból, hanem bátorodnom a „Szabolcs” t. ovisóitól a „Fővárosi lapok” emeltt számára ismételve nyelmeztem.

M. M.

### Nagyvilági hírek.

(II.) **Az orosz öszezsekvüsröl.** Azon, már több lapon közölt és újabb időben vissza is vont hír, hogy Oroszországban egy öszezsekvüsrözlettel fog; most már biztosan állítható, miután az nemcsak hogy létezik, de a

A gyermekek igyekeztek felvidítani anyjokot. Éde elovette tiinkóját s oly, talán még maga által sem sejtett bün érzelméket csalt ki a kis száraz fábl, hogy a mama bár boldog napokban kedvel hallgatta azt, most kerte gyermekét, hogy hagyja el.

Majd Jeno ajánkozott szavainál, és elkezdte azt a magyar szív előtt mindig szomorú verset: „Jaj de busan süt a nap sugára” stb.

Az anyának rémeképek tolták képzéletebe!

„Ne! ne tovább, hadd el most e szomorú verset!”

Most az Árpád gyermekén volt a sor.

Leült az asztalhoz s járt járt nagy gyorsasággal írónja a papíron s egyszer csak ott állott már a kis lécselen jár-má a kapu előtt az apa és Elemer jötttek fel az udvaron a mama s a többi gyermekek szaladtak előlk! Persze, hogy — mind e csók papíron; de mégis a rajz szemleletes szárazságot szerzett, bár tökéletlen volt az árnyéklát, de az alakok oly hívek élők tekintetere felismerhetők.

A fali óra épen kilenczet ütött! Kínt az udvaron, majd hamarosan a folyosón léptek hangzottak, most kopogtat valaki. A tiszteletes asszony örömlöt reszkette rohan az ajtó-

hátoságok már annak nyomozását is megkezdte. A fölfedezésnél az edőlyomót a Jaroslaw kerület zsekvárosában Danilowban találták meg. E városokban lakott egy Pissarew nevű nemes, kinek e kerületben levén birtoka, ott egy népiskolát alapított, melyben kormányellenes és social demokratikus eszméinek terítéte lett. Ez iskolának egy tanítványa, egy paraszt, érte a hátoságnál, — mint mondják Sz. Péterváron — jelentést tett s a titkos rendőrség rögtön küszletelt tett Pissarew elfogására; de a mint látható, meglehetősen ügyetlenléggel. A rendőrség ugyanis egyelőre a danilovi kekerlettel enlököt és rendforintokot egy titkos iratban figyelmeztette, hogy minő eljárást kell a bírós elfogtatásánál követnie. A bős ember azonban ez iratot egy nála jelenvolt társaság előtt bontotta és olvasta fel, a míg észre kezdte venni, hogy ez mire vonatkozik. A szintén jelenvolt Pissarew a felolvasó hátamögött állván, az iratot hirtelen átfúrtotta és a vezérlőt hamarabb észrevelte, mint a másik az olvasást felbontakította; ott is hagyta rögtön a társaságot és alkalmat lelt a kerületből, sőt az országból is nyomatlanul eltűnt; gyanítják, hogy Szevicza menekült. Ennek folytán már több elfogtatás történtek s több helyen meg a tanuló ifúság közül is. Annyi már nyilvánosságra került, hogy az öszezsekvüsrök céfja volt, a czár meggyilkolotása, a cészári család és a nemesség kiirtása, a vagyonelosztás s általában a nihilizmusmal erősen vegyült tanok elterjesztése. A résztvevők többnyire a kisebb börtönköszök, a buktot nemességéből és az érteken ifúságából állnak.

— **Róman metropolita** új választása tegnap ejtett meg. Meg e sorok írásakor nem értesültünk az eredményről. Csak azt jelezhetjük, hogy Román Mironov és Popen kivül más jelölt neve a választásig nem jött tudomásra. Bármelyik érte a megválasztás szereszeje, a király meg fogja erősíteni a választást.

— **Nősül fiatal emberek számára** a következők jó tanácsot adja egy nő (levelet főhöz intézve) a frankfúrti „Diákszálló”-ban: „Ovakodjál elevenfialt lányt, mielőtt legalább negyész-ötözröd nem sikerült belopodkoznod meg reggeli előtt ama házba, melyben lakik. Úgyneked kell föleg arra, hogy arca olyan reggeli is, mint este, s hogy vajon nem vitte-e le a víz és a törökölök a rózspapír arczáról. Arra kell törekedned, hogy meglegd, hogy pongyolában találs megígláthást, miként neki bája, ha nem vár téged. El kell lesned kéked és anyja köté a beszélgetést. Ha barát-ságtalan és durcász anyja irányában, biztos létezik, hogy ilyen lez irányodban is. De ha reggel esiosan, tisztán felöltözve találd, ugyanazon mosolyfal ajkán ép oly gondosan fésülve, ha ép oly kérséggel és nyújjasan beszélget anyjával, mint este, hozzá meg ha segít korán elkészíteni a reggelit, akkor kines a leány, jól teszed, ha minél hamarabb elvészted.” — Az ám; csak egy ez nem megy oly könnyen, mert arra nem talált káncenziát a fia boldogságán töprengő anya, hogy hát ha fia nem „lopözodhatkik” be ama házba, s hogy hát ha a leány nem akar hozzá menni?

### Fővárosi és vidéki hírek

(Ghyzy incognito.) Ezen cím alatt írja a „Reform.” A három dob utcában létező „a vörös zászlóhoz” címzett korecsában, — melyet leginkább a polgárok és munkások látogatnak, — e napokban egy öreges ur jelent meg, ki csöndesen egy szöbletbe ilve idögálta borát. A vendégek annyira el voltak mélyvedve a politizálás és még inkább az új adózásrendszer kritizálásába, hogy nem is ügyelték az öreg urra; ki nagy érdekkel látszott a heves vitaközött hallgatni. Azonban hirtelen nagy csönd lett és mindenki az öreg urra nézett. A magas alak; a homlokra íllesztett szemüveg; hosszú nyulat orr; a hosszú attila. . . . Ez Ghyzy? „Ghyzy itt van” ilyen sugósztás lehetett mindenfelől hallani. Mídon az öreg ur észrevette, hogy az általános figyelmű magára vonat, nagy zavarba jött, kizitette borát és ott hagyta a csapszékét. A vendégek azonban eskütétek arra, hogy Ghyzy egy óráig

hoz, felírta azt s előtte áll — a huz szemű, szegletes homlokú, szálkás bajszú jegyző.

Ellendáhatatlan borzadály futotta át a házín minden tagját s alig tudta vissza folytani az undornak egy felkálitása! Azonban hiába, tettenki kellett abban az időben s a legelőzékenyebb udvariassággal kellett fogadni a házínak nadályait, a nemzetnek eme vérszomjaz ellenségeit.

„Tessék beljebb kerülni édes jegyző ur, tessék lelni! Epen jókor jön, egészen magunkban vagyunk, legalább könnyebben fog telni az este!”

„Sajnálom asszonyom, hogy ez alkalommal mulattásokra nem lehetek, azért jöttem most így az esti órákban, hogy minden zöjnekül folytathassam azon motozást, melyet a hivatalnoknak felide kellett hagnia!”

Nagy Isten! még ez is? gondóla magában a házín, aztán némi nyugodtsággal folytatta de ugy e bár jegyző ur, megvan gyözödéde a felöl, hogy nálunk mincsenek semmi titoktalan való iratok? — Tehát majd headja jelenlétét, hogy semmi iratot nem talált!”

Sajnálom, nem lehet asszonyom! Ki tudja nem jelentette-e fel valaki! Az nem lehet! En kutafni fogok és ha találak valamit, azt fel kell jelentenem!”

A házín eláppadt. Mert jól tudta, hogy

tartózkodott a „vörös zászló”-hoz címzett csapszékében, hogy a nép hangulatát kifürkészesse.

— **Irányi Dániel** a „Magyar Újság” egyik szárában egy házelvölti tesz említtést, mely Kossuth Lajos számára volna eszközlendő. Mifutató t. i. a képviselőház hétfői ülésében előadta a felsőlázokat a választási törvényen tett módosítását, mely szerint azon egyén, ki egy választási listába nincs bejegyezve, meg nem választható, és Kossuth is ki van zárva a megválasztandók sorából. A nenzet — mondja Irányi, önmagának is tartozik azzal, hogy e kiténtettség Kossuthot megízteletje Ösmeretes hogy Kossuth minden eddigi választások alkalmán, egyik vagy másik kerületben megválasztott; bár tudva volt, hogy ő azt el nem fogadja. Hogy ez az új törvény értelemben is lehetséges legyen, okvetetlenül szükséges, hogy a jeölt valamely kerületben a választók közzé fejtessék Kossuthot illetőleg ez ügy tehető lehetövé, hogy számára valamely házal városban egy, legalább is három lakoztájból álló házal veszek, azt nevére iratják és az adott fizetik. A nép ugyan szegény — végzi Irányi — de sohasem lehet oly szegény, hogy jeltöveji iránti hálaadójának egy kis részét le ne rója.

— **Az első két népönnya** nov. 14. nyitott meg Pesten. A király utca és erdősoroknál névzetnél a pesti noegylet nemcsak lövegyi müködtet, elükön Bohusné Szegényi Antonia urholgyvel. A sorokirái utcai könyvtárnál a bölcsöde és menhely lövegyi huzgoltokak elükön G. Károlyi Edénével. Eleintén a szegények némi zavart látszókat érzeni, de ez szemlatomást ment át az otthonosság értelemben.

— **(E-r) A budapesti lengyel** egylet mult hó 29-ikén tartá rendez körgyűlést, melyen a következők, az egyletet érdeklő ügyek intéztettek el: a f. év maj. 31-ekét kezdő idözokról szóló jelentésről kitűnik, hogy az egylet már szérszámú rendez tagokkal bír, és hogy vagyona ezen rövid idő alatt már 621 forintra emelkedett. Az egyleti képviselők követségbe alapítottak meg: Golemsbergi Waldeslaw elnök, Melnikó Tivadár alelnök, Stenpien Lajos penztárnok, Liebstein Zsigmond titkár stb.

— **Megíhsült meglepetés.** A pesti törvényeszk előtte a többek közt következő eset fordult elő: Sefesik terézvárosi kávémerő nem megtakarított pénzével, mely 883 fitra ment, valamint egy 588 forintól szóló takarékpénztári könyveskövel akarta meglepetni férjét. De Chorinak Anna nevé szobalányja e pénzösszeget, mely egy ruhaszekrényben őriztetett, ellopota és fakerev Városláz szökött. Ott azonban a figyelmesebb tett rendőrség elfogta, s a pénzbel még 345 forint találtak nála, és a könyveskövet. Harom év börtönre ítéltették.

— **A budapesti izr.** elemi főiskola tiszt. igazgatója aranyéremre keresztet kapott, 51 év sikeres müködéseké elismeréséül. — **Walter Sándor** püster ügyvédet, ki egy kávéházban adott mondá, hogy a 48-diki honvédtisztek csupa lumpok voltak, s ki ellen ezért a volt honvédtisztek püster indítottak, az első bíróság (tözlét megértésé miatt) egy héti fogságra ítélte.

— **A börtönrendszer** tanulmányozása végett Grünwald Béla zölyomai aispán Párisba ment.

— **A Venus átvonulását** december 9-én Schelenz Gaudó és Konkoly Thebes Miklós Nagyváradon figyeltek meg, a káviárian foglaltán helyet. Nagyvárad azon pont Magyarországon, honnan e nevezetes csillagászati esemény leghamarabb és legjobban szemlelhető lesz.

— **Hízekony sertesek.** Debreczeni Miklós feketé serteséi hízköznyágot bezonyították a mult májusban fogadott Hochsinger zilahi vendégösszelet, miszerint 400 forint oly egy pár kövér sertesét fog részére bizálni az idei öszre, melyeknek súlya 12 máza leend. Ha a sertesek a 12 mázst meg nem ütük, a hiányt Debreczen, a netálan többletet pedig Hochsinger fontonként 1 fútalat tartozik megfizetni. Nov. 23-án szállították a sertesek Nyírsírdől (ahol Debreczeni lakik) Zilahra, ahol legelőt megmértetvén, a ketto 12 mázsnál 40 fonttal találtak többezbenek, s így Hochsinger a 400 ft

vannak ott iratok, forradalmi predikációk, könyvregék, azt is tudta ugyan, hogy azokat senki meg nem találhatja, mert azokat az Isten örök, levén a templomnak fedele alá ejrejte, hová csak nyaktörés veszedelme közt juthatott volna a járatan ember, ha épen észbe juttott volna, hogy ott is keresgedjen. Azonban úgy emlékezett, hogy egyik forradalmi nagyhatású szónoklatát nehányannal költé téle s azt lehozta lenásolás végett s nem emlékezett vissza, hogy vajjon az nem maradt-e iróasztala föléjében, vagy a könyvtárban.

A jegyző kérte a kulcsokat! . . . a tiszteletes asszony a legmögök kétségek között volt, midőn ismét kopogtatták az ajtót! Ismét egy remény sugár, s ismét egy csalódás, bár nem kelmetellen, a menyiben Kozlovszary uramék látogattak által családostól, megüzni, ha nem érkeztek-e háza a várvárt vendégek, s ha nem, szórakozást nyújtani a gyöngé idegzett házőnek.

A jegyzőre kollektívni hatott ez új látogatás! Asszonyával és gyermekekkel könyvölt elbánni! De hátha most a hatalmas atlétkertertemű Kozlovszary ellené találna állati a kutafásnök? Akkor az igaz, hogy ez a mai munka fiesbe menne! De hátha még jobb jönne ki belőle? Hátha ezt is el lehetne szállítani egy nehány estendőre! Aztán csak maga volna a

vétélárt ugyanannyi fttal pótolta. A sertesek hája és szalonnája 789/10 fontot nyomott.

— **Borzaszót esztről** értesítik a „Füg. Polgár”-t Szempetrl. Egy ottani szabolgyégy mesterséget ellagya vasuti szókálátba állott, hol rövid idő alatt váltóúrré nevezett ki. Atyja szintén azon vasutnál volt pályőrözöl alkalmazva. Az ifju volt szabolgyégy felszült viszonyban állt mostoha anyjával, novem. 24-én egy disznótörön annyira öszezestek, hogy mostoháját meg akarta gyilkolni. Ebben azonban megakadályozták. E közben jött a vonat s a sinerek felkúdt. A vonat azonban nem ment rajta keresztül, mert az alkalmazott seprök valamely 200 lépésnyire tolták őt a vágányokon. A mozdonyvezető végre észrevette a megállította vonatot. A szeresztelen ifju még nem halt meg, de teljesen öszezseroncra szállítottat a pozsonyi kórházba.

— **Egy mélyen** megrovandó és elítélendő színházi botránnyal ír a „Haladás,” mely Kassán nov. 24-ikén történt, amikor is „Habogás,” Sardou újly fordítván adott. Temesváry színtársulata a kassai magyar ajku lapok által több ízben indokoltan megrovottat. Ok azonban felülemelve magukat a saját ítéletre, egy szíznész által azt kiáltották a körszég fele bizonyos jelenet alkalmából: „Hazudik!” mint a „Kassa abaneti közl.” Ezért domine Timár megíntetettét ugyan; azonban mindezekre azzal válaszolt, hogy a magyar lapok jelenlegi s az szerkesztői masuzirova, mint „Habogás”-okat, mint a társadalmi sörpédkeket tüntettek elő a szinpadon. — Eddig a botránny, s most mit tesz a megbeszelenített írodalom?! Hátha az a sokak által kellogem nem méltányolt „Ujságróly” egyesület itt is tudna a bajon segíteni az osztartartás átl? — K a s s á n, írja a haladás, — f. év decz. és 1875. év jan. havában tenként legalább egyszer nevezett termiszetudományi előadások fogant tartatni. — T e m e s v á r t r t egy ember több év előtt férjhez adta leányát, s azt tiszteségek hozományával is ellátta. A közhöz jött rósa évek miatt azonban az apa végül megíntetetté, s leányától vett fel apránként 300 forintot. A sziveten leány oly kamatokra adta a pénzjant, hogy az kevés idő alatt 1200 forintra növekedett, s midőn az apa fizetni nem bírván, házt elárverezték, azt leány a vette meg potom áron, s az öregek egy faszinban adott helyet. — S z o m o r k i f d j a z s z i v t e l e n s é g e m e k! — A t y p h u s z és roncsoló toroklobb Beregszászban és vidékén urakodni kezd. — A Lón ay családának az idözserint legidősb férfi tagja Nagyváron és Vásárosnaményi Lónyay György, mult hó 22-ikén elhunyt 85 éves korában. — A h e s s e i r a b n y i k i s c i e r l e t t érdekes adatokat közöl az „Ellenör.” A tettes neve Vargus János „Pisztolyos János kapitány” név alatt ment be a bessei lékszékhez felvont pistolyoknál, azonban emberére talált, s bár a papnak zombját meglátte, az által leterítettett, s átadatott az igazságszolgáltatásnak.

### Vegyünk házat Kossuthnak!

A magyar nemzet kiváló tisztelettel viseltetik folyvást hazánk legnagyobb fia, Kossuth Lajos iránt. E tisztelet ápolása a sajtónak is kedves kötelessége.

Mert jaj annak a nemzetnek, a mely a maga nyajait sárral dobálja!

Nemzeti ügy tehát a legnagyobb magyary; Kossuth Lajos iránti tisztelet fenntartása is. Vétkeznek azok, a kik e nagy nevet a párt politikai fertőjébe akarják lerántani.

Örök eszménykép marad ő a magyar előtt.

De nem tudunk neki mással adózni, mint-hogy személyéhez önzetlenül, lelkesedéssel ragaszkodunk.

A fővárosban azon indítvány merült fel, hogy vegyünk Kossuthnak házat, mivel különben ő — a legnagyobb magyar — nem volna sem választó, sem választható Magyarországon.

fuluban nadragos ember?! Hüm! hüm! majd meglásuk!” mormogá csendesen magában.

A tiszteletes asszony bár férjét reméte bejónni: mindamellett a szives jó barátoknak is megörült.

Kozlovszary egy tekintet vetett a jegyzőre, s kérdezve fordult a házínhoz s némi gnygnyal monda: „Hát ez a tisztelet ur mit keres?”

„Hát biz ez motóznó jött mint mondja, s hiába kérem, hogy hagyjon fel vele, követeli tolem a kulcsokat.”

„Ugyan kedves jegyző ur!” fordult felé Kozlovszary, legyen lelke, ne zaklassa e szegény családot, eddig békében élünk e csendes faluban, ha már mások zaklatnak bennünket s gyötrelmeket készítenek eszádájánk számára, én ne fogom azokkal ceszt! jójón, álljon le velünk, s beszélgesünk.”

„Az nem tehetem. Tekintetes uram! nekem kötelességemmel van ez téve, nekem ezt teljesítenem kell!” — Kírem a tiszteletes asszonyt adja ide a kulcsokat, mert az idő siet.”

(Folytatás.)

Lapunk, mely a társadalmi élet terén mozog, szíves kétszeggel járta az eszmét, mert ebben hazánk legnagyobb fiának megismerését tekintni, menten minden politikai célzattal.

Helyeselnék a „Debrecezen” azon indítványát is, hogy — Kossuthnak Debrecezen vegyünk házat, mert ő itt érte el dicsőségének legfőbb fokát.

E czérra adományokat elfogad a „Szabolcs” szerkesztősége.

**UJDONSÁGOK.**

(C) Az „ujsgári egyesület” alakítása tárgyában kedvezőül nyilatkozott eddigre a tudunkal: 1. a „K-sza-abbai közlő”, 2. a „Vágyvilági lapok”, 3. (magánúton) a „Haladás”, 4. a „Bihar”, 5. a „Ung”, 6. a „Debrecezi Ellenőr”, 7. a „Bereg”, 8. a „Debrecezi” Ezerket azert enlmit ut, mivel ujabb is mindeket ő nemcsak pártolalag nyilatkozik az indítvány mellett, hanem új eszmét is merít fel tőle. A „Bereg” ugyanis főkép enl merít felja székeségnek az egyesületét, hogy a fővárosi és vidéki sajtó közötti viszony, szabályozassék. Helyes! Ez mondesenre idegő eszme. A „Debrecezen” pedig nem „vi éki újsgári egyület”, hanem „Magyarországi hir-lapiró egyület” önját. Indítványoznak is ez volt eredei eszmeje, s szívebő öröme, ha a fővárosi sajtó a nézel érdékekben nem tartana rangján alulnak az őly módon lett egyesület! A „vidéki esyület” kérdése már csak akkor vetetett fel, midőn a fővárosi sajtó lenéve szóított e tárgyban az „ignota quantitas” hoz. A „Debrecezen” végre a „újsgáriást” idő is kitűzi jöv éjanár 17-én! Ered! Ez kezdeményezésnek elég. Kienvező vagyunk már, kik az egyesület mellett hátróztatott állunk, s hiszem, többen vannak, kik bír nem szólnak is, ez eszmét pártolják. Csak a fővárosi jána elő jó példával, az egyesület biztos lenne. En onban, ha többen nem lennének is kilenzőnk: ezen el igérem, hogy a kitűzött napon Debrecezen lesznek, ha élek, — s fellegőssom szerint alapszabály-tervezetet is fogok benyújtani. Meg egyzer kérem azért, melózatassanak tiszteit ég tár s m rövid idő alatt nyilatkozni hogy vajjon a gyűlés kitűzött határidőjét elfogadják-e vagy nem? L u k á c s ö d ö n.

\* A holt folytatán következő levelet kapuk: T szerkesztő ur! Mely fájdalommal olvastam a „H. K. Közlőny” mult heti számbában, hogy tisztelt személye ellen ismét megkezdették aletamos elenségei ama harcot, mel nek fegyverei a kenyér-irgység és a minden valódi alapot nélkülöző aljas ragalom! Minden józan értelmű, önének nemes törekéseit és egyenes jó szívet ismerő olvasó legbőbb érzelmi szerint elléti öket. Legyen ön ezután is kitartó a nemes pályán, mely a jók elismerése s rokonszenves figyele mellett igaz, hogy sok töviset is termelt az ön számára. Ne vesztite türelmét! A szenvedő erény s a méltatlanul üldözött igazság istene önk s törekéseivel. — Igaz tisztelője: R é t t ö k i.

(-) Mint biztonnak mondható forrásból értesülünk, a nyiregyházi nögyelet legközelebb tartott gyűlésén Nyiregyházan felidantó nép-konkha felállítás felett is tanácskozott. Ez alkalomból kénytelenitünk az olvasó közönség érdekekben felkérni a t. cz. nögyelet igazgatóit, hogy fontosabb s közérdeklő határozatokat a „Szabolcs”-hoz küldés végett eljuttatni sziveskedjék. Hiszünk, hogy a humanitás s a szenvedő emberiség nevében a szeretet áldását terjeszteti egyesült nemes nő szívek a közönség nevében közzéartott ezen szerény kérelmünket nem utasítandják vissza.

× A bor- és husfogyasztási adót a polgármester egy a városi tanács és a képviselőből összehívott bizottság meghallgatása és közreműködésével az 1875-ik éj jan. 1-jétől 3 évre haszonbérre kivette, mely eljárásban azon indok vezette, hogy a polgárság ezen fogyasztási adók miatt zaklatatlanságonak, — ki-vált a mai nyomassztó viszonyok között, — ne tétessék ki. A szerződés, — mint értesültünk, — a pénzügyi igazgatóságtól jóváhagyás s megerősítés már vissza is érkezett.

— A nyiregyházi sósóti részvény-társulat f. hó 8-kan deután közgyűlést fog tartani a szokott helyen.

× Az egyház-utczai lakók legközelebb kényvenny járhatk a városi tanácshoz, melyben a g. kat. lelkesi lak melletti kök, ugy-szinte a ref. templom fő bejárásától a Nikelszki Mátyás új házáig levő tér áburkolatásait több féle fontos közlekedési indokokból kéri. Reméljük, hogy a városi tanács helyet adand ezen kérelemnek, annival is inkább, mivel egy polgár, ha a város akarja, a szükséges költségeket egy évre előlegezdi.

(.) Porul járt tyuktalván. Az egyház-utczán ezen a templom tö szomszédságában, folyó hó 3-kan hajnalban a templom besüleszte öre gyanú hangokat, koronkénti dobhangozókat hallott, melyek ember lépekéhez voltak hasonlóak; nem volt tehát rést, a nyitva levő padjól tö hirtelen beretzelte s elküldött a város-házhoz hajdukért; ezek rögtön megjelenve elcsipték a néikeit, ki levekve s egy nagykedve burkolóvra betegnek tette magát, s el akarta hitetni, hogy ő már régen ott tar-

tózkodik. Hitelt azonban nem kapott s szépcsé-ken elkísérték illeto helyére.

— Uj adónékek. Valaki a napokban egy társaságban a nagy adórol, roz termelőré, az ország elszegényedéséről tévés szó, következő furcsa ötletet vetette fel: „Világos, hogy az adózás egy bizonyos határig előzhatatlan kök teltség minden igaz hazának; azonban ha túllégsen terhelhetek a polgárok, ez már valóságos büntetés, mely legjobban súlyta azokat, kik nem melók rént! Büntetés levén a jók az adózás, miert nem suttának tehát által a kétszeresen a bünosök, nevezetesen: a korhelyek, a káromkodók, az olyan fiatal emberek, kik nőstini nem akarnak, a bordélyházak és azoknak látogatói stb. Holott ez által a közérdeklőség előmozdítottának? Igaz, hogy a mi szent igaz magyar nemzetünk minden hátrókadóisrt csak egy krajczárt számítva, szép kis summát hozna be napjaink az állam pénztárába addig meg elszökönek ér ő s i erénytelő; de az efield, ez iloszerint meg alig ha nem pusztán a társasági bon mot-okhoz tartozik.

— Az ékszerök lopását a nagyobb városokban, nagy látszik, valamely jó szervezett rablóbandájának és pedig sikeres, terv szerint folytatja; alig néhány nap Kolozsvárra egy boltháló pár ezer forintot önt arany-ézsütemeket raboltak ki, mely sokkal ezeltől pedig hasonló értékben szintoly nemű lopást Nagyváradon vettek végre.

(H) E-hő-jezon tartott meg az óvoda helyiségében a műkedvelő társulat élnöke által rendezett társas estély. Mindnyájunknak jól esett a szép számmal összegyűlt társaságon világos fogók, jó kedvet és kedélyességet észlelhetni. A fesztelen jó kedv meglonulását látszott lenni e kis, de válogatott polgári társaságban; mely kedélyességhez nem kevésbé járult a hölgyek egyszerű izléstelen ötletök; mely nem hagyhatón felmentés nélkül, meg a háziasszony szerepét ellátszó Benecur Miklós, Maurer Károlyné, Bertalan Rezsőné és Kubassy Arthurné uronők; kik szívesen, szeretetteljő modorok által itt is valóstították az elő eszmert magyar vendégteret. A rendezőség pedig végre az ifjúság hílas elismerését ezen kedves kis mulatságrt.

\* Vasuti baleset történt, az észak-nyalon, mely egy az utazók, mint köcsik veszedelme nélkül történt. s melynek a mozdonyvezető vizsgáztatása s som volt oka, bír a vonatonak is könnyen baji lehetett volna. — De baleset mégis történt a emberélet esett áldozatul.

— Ugyanis tegnapelőtt a hatósági a demecseri állomásán, a vasutállomás munkásai, egyelő négykerékű szinsekérkén (bahnwagen) melren dolgozó szerelők rávára, s maguk is felkúrhozta, — nemcsak rajta állott, raduakali elviek szokat hatadni, napi munkájukat végezve, annál is inkább siettek vissza az állomásra, tudván azt, hogy a Csap s Kisvárdá felől Nyiregyháza felé vegyes személyvonat érkezésének következik. Elégéig is iparkodtak ök az állomásra előbb bejuthatni. — De mégis a pályavandura már-már behatolásokkor a vonat öket utólrta, az esti órákban 5-6 óra közt a mozdonyvezető s láthatta meg elő őre előre, hogy a vonat gyorsmenetelét kellő-gy fekéthette volna, s csakugyan utólrta a szinsekérkét, melynek munkás volt, kik közli bátor elszántsággal hármán legrútták, a negyedik azonban, hogy-hogy nem, fennmaradván, a mozdony a székereké ve együtt szétmorzsolta; a személykocsikban az utazók csak némi zökkenést éreztek, a vonat esakhamar megállott, s percig időve, meg-csüggyván, hogy nem történt-e a mozdonyon s kocsikban sérülés; de csak a mozdonyon volt némi karcolás látható, s a szinsekérke és az ember szétvára hevertek. A vonat be-mendés a demecseri állomásra, — onnan a rendez megálodási idő multával, ugyanazon vonattal robogtunk, bár némelyek szépege, de mégis szerenésen érkeztek meg Nyiregyháza. — Közi az utazók egyike.

— A nyiregyházi kir. törvényszék ellen fegyelmi eljárás kér az igazságügyminiszertől. Szabolcsmegye közönsége azon az ökon, mert egy szolgabíró jelentése szerint a nevezett törvényszéknek a bünosök iránti túlságos kedvezése miatt a közbiztonság fenntartása csaknem lehetenné válik.

\* A ház-és jövedelmi adót tárgyat képező javak összeírása végett városunkban két megbízott idők. Köztudomás szerint ezek mellé a város részéről bizalmi férfiak szokat kinevezni. — A napokban egyik bizalmi férfiun azon öknál fogva kérte magát a kötelezettség alól felmenteni, mivel a küldött az összeírásról oly dolgokat is felelgezz, melyek voltaképen ninesenek. Bárcsak létező javaink után bírnók adót fizetni a mai szük világban!

(.) „Taborszky és Parsch” nezetti zenemű-kereskedésében megjelentek legújabb s kaphatók: „A legújabb kör-tánc” Zongára szerző Erlenbogen Adolf ára 60 kr., és „Jár de bus ez a harangzó” eredeti dal, melyet férfi hangra, szövege Petőfi Sándortól, zenéjét szerző Ödly Lehel, ára 50 kr.

\* A nyiregyházan felalítandó nepekonyhára eddigelő adakoztak: Dr. Flegmann Miksiné 2 veka gabonát, 1 veka búzát és 2 f. Farbaki Józsefné 1 veka gabonát, Kovács Jánosné káposztát, Lukács Ödöné 1 zsák jamlós. — A nemes czél érdekében nem késsünk buzditani Nyiregyháza lelkes hölgyeit adakozásra. Az adományok Öv. Hvezda Sámuelnéhoz, mint szer-tárnoknéhoz küldendők.

Nagy ennek a becsé. — emnéfogva nálatok vesznék vagy ötven akó bort. Helyes, bérő, bérő...

**Nyirfalombok.**

(Maga kárán tanul az ember. Cholera morbus és az antidotum Arany igazságot, melyeket senki nem hisz. Egy sajtóadás alkalmán. Ki a nap hőse? Toaszok. A diófa alatt Szeleni röppentek. Haragszik a gazda. — Miről álmodunk? A szüret áldását vide supra — a czikk elején.)

A gazda háztartásának jelentékeny korszakot alkot az aratás, a kertésznek nevezetes időpont a gyümölcs leszedés, a Szepességen nagy szüretet játszik a burgonyatákarítás, — de mindenzeknél érdekesebb, fontosabb és derűtelibb hangulatu esemény a szüret.

Oh áldott szüret! Jöjtek ide ti „spleen”-ben szenvedő fia! a ködös Albioknál, ti hulló vért műzümánok, ti a serivástól alszókony bajok, ti a beringevéstől feketé vérévű vált hollandok és belgák, ti a kancuska és vutli által gépekké törpített északi népek, ti a théazás miatt elő címőrnívá dreszirotok kinaiaik, ti kápsi és rideg yankek, kik sziv helyett egygy zacskó földet viseltek kebeltekben. . . jöjtek ide mindnyájan, kiket önk ne megcsalt, gonosz férfi elhagyott, hitlen barát, elfajult gyermek, huza-vona testvér megkeserített. . . lássátok és hájlatok itt a jó kedvet, enyélést, devájdotok; a dalhangot, mely a svéd csalogányokra emlékeztet; a halk suttogást, melynek egyszerű dallama edesebb a világ minden mézénél; a búvós vilánytanomtól egyik ragyogó szempártól a másikig (ez ám a fonséges távúrd! ki-vált ha a sürgöny nekünk szól!) . . . meglátsátok, kigyógyultok a vértorlásból, verszegénységéből, rászokórból és mindenféle keserű csatlásból, s új nap mosolygó alá reátok a magasságból, új és boldog élet tárul fel megnyilatkozott szemeteknek!

Parbleu! hát senki nem tart velétek? Oh hátlan népég! Gyóyítani akarjuk öket, s reánk sem hallgatnak, s talán még ki is nevetnek. No se baj! Elindulunk magunk s ha nem is Hogarth esetjével, melyet fájdalom! nem tudunk kezelni, de legalább egy Hart-muth-féle ceruzával néhány akómbakomtól rajzolunk szíreiti élményeinkről. . . megjegezve azonban a „gyengébbek kedvéért” (mint hajdan francia tanárunk mondta) (mint törzsképeinket haragudni nem szabad, és ha valaki meg akar czfolni bennünket, azon tért válassza, melyen Vörösmarty „Rosz bor” című kedélyes versét Takj, Ménes és Eger megczfolták.

Vajjon mit keres itt Bakarasz szomszéd? Ö bizony egynehány hordó „kösebert” szeretet vásárolni, de csak biztos helyről, miután tavaly nagyon bevezestett a borvételbe. Megalkudt jelesül Sunyi aramtól néhány hordóra való bort, saját maga tapostá a szőlőt, hanem perse a csomózott kádba már előre meglehető mennyiségű víz be volt csempészve. . . egy-szer aztán egy tavasz felé azon vette észre, hogy valamennyi bora mind vízzé változott. Váltig hívja most mult évi furfangos borgazdái, hogy ismét tölje vegyen bort, igen jó, igen finom, igen olcsón adja. . . Bakarasz szomszéd csak rázza bontozt fejét, csak simogatja fésőmentes deres szakállát, míg nem végre a sok unszolásra s a szüreti nép nagy hahotája között egész pulykaméreggel tört ki:

— Igya meg maga a borát! . . . maga igya meg, tudja! . . . magának nem annyira terem, a mennyit az Isten ad, hanem a mennyit maga akar, tudja!

Eccé! kiket látunk! Hegyaljai emberek nyiri szüretet! Ugyan hogy vetődtek ide kedves atyáinknak a borivásban?

— Bort venni jöttünk, — lévén a nyiri bor csekély cukor — és szesz — de annál több savanytatálmal folytán biztos övszer stb unikum, a hazánkban valószínűleg permanenssé fajuló kolera ellen. Igazolja ezt azon körülmény, hogy míg a Hegyalján már az 1873-4-ki telén is dühöngött ama gonosz járvány, nálatok csak 1874 nyarán, tehát csak akkor kezdődött, mikor az egészséges nyiri bor elfogyott. Perse, nem mindegyes nyiri bor ily áldott hatású. . . oh nem! Mi most körutat tartottunk a nyiri szüretelen, s mák szüretet tapasztalataink a borokról következőleg hangzanak:

- ... Vinum de Rakamaz.
- ... Borok közt nagy kamaz.
- ... Vinum de Buj
- ... Brri! ju ju ju!
- ... Vinum de Kótaj
- ... Ha iszod, nagy baj.
- ... Vinum de Nyiregyháza
- ... Embereknek van ettől láza.
- ... Vinum de Kálló
- ... Ezetté való.
- ... Vinum de Sényő
- ... Ettől gyomrod nó.
- ... Vinum de Pazon
- ... Termelt a gazon
- ... Ne kapjunk azon.
- ... Vinum de Tura
- ... Ki nyilik szebedben
- ... Töle a kusztora.
- ... Vinum de Apagy
- ... Fanyarságn nagy.
- ... Vinum de Gégyén
- ... Sebet ejt a gégyén.
- ... Vinum de Megyer
- ... Ajkma ne jer!
- ... Vinum de Halász
- ... Ettől a torkodnak pász!
- ... Vinum de Kemecse
- ... Izletes zamatos.

(án azt ne mondjátok ró rimlő: bizony savanyu ez, mókusfarka ugye!)

Hát ez itt előtünk miflő instrumentum? Valami új szerkezeti kendertillő, vagy valami kihaló borsajtó?

— Oh nem! Orbánja a szőlőkerteknek, statáriuma a szőlőpásztoroknak, réme a juhászok hajlatának és negécs szinhedeknek, kik tőlo hajlatot éreznek a pirsóval alább aranylő szőlőfűrtők, kik hamvas szilvák, kaczerkőd csernyék, pirof pofás barczok és más efield események irálytan. Ujjb időkben — mint a „Levant Herald” című sztabiumi lap írja — használtatik fontosabb czölökra is, jelesül hivatal hatalmaskodó almanakir megállidítására. . . persze Chinában, egybírantsz társadalmis ismert neve . . . kaloda.

(Jó volna már nálunk is ususba venni!) De keressük fel meg má házigazdánkat is, mint a nap hőset? gyomartám szempontból. Ejen főkor jöttünk . . . ott párológ már az asztalon a finom gulyásny, a jó túlítottkópsza bizonyosan nem fog hiányozni, a kacás kása miként marhadhatna el? no meg ott a konyhában is siterkeltek valami megsezdült nyul vagy jámbor vadkaplan a serpenyőben. . . Nos mit volt mit tenünk! . . . ettünk és itunk, éltette a szép fogadónő. . . éltette a házigazdát, Aha király és előjöknek utódnak kedv druszáját, no meg azokat a kedves kis huginak is, kik az étkészésnél a kedves kis huginak szolgáltak fel s hálá fejében megmentették az egyik „öcsémasszony” kézfódrát és fel kezűtjék, melyeket két gonosztevő hímegér vakmerő Cartoucheként akart a borház alakából, épen hátunk mögő elqótázni.

Tudnivaló, hogy a riadó éljenek a Liszt Ferencz-féle „fekete riadó” is azonnal létezen . . . ifjak hölgyek tánczra kelnek az „öreg diófa” árnyában. . . asztal körül csak az öregek maradnak s ugyan csak eresztétek a rakétákat, nem természetben mint a városiak, hanem az élez és humor patgog, pessé, szikrázó röppentyűk.

— Mit keres itt ez a sok darázs? — Bizonyosan nem a szőlőt, mert ettől ugyan azonnal elstádnának.

— Jól járát Gelencser pájtás, hogy tegnapelőtt szüretelték.

— Miért? — Ház évben nem kell szolyvaivá vizre költöden. Esős időben szüretl, s így lett vizes borod, képed pedig átkozottul savanyu, no tudod már mióta? s így valódi savanyuizes borod van.

— Hát „ö” — a mi hajdani híres szüreti tánczosuk hol lehet, hogy itt nines?

A választ nem halljuk, mert az ifju nemzedeknek is jó kedve kezd lenni. . . A bizony! Csak egy harsog ajkairól az és zamato népdal. . . kivált az a máfalusi kertbíró ugyan szorítja:

„Haragszik a gazda, hogy mi itt mulatunk, — Vigye el a házat, — de mi itt maradunk. . .”

Mi pedig nem maradunk, hanem haza ballagunk szép csendesen, elmerengve a mai nap ködfátyolköcsiben, álmodunk Anákreónról, Csokonairól, Petőfiről és . . . az acsíról. . .

z - y.

**Üzleti értesítés.**

A nyiregyházi terménycsarnoknál nov. hó 28-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár.	Kereskedési ár. 100 kőbélőli kendve
Rozs 00-00 fontos 3.40-3.45	
80-80 " 0.00-0.00	3.50-3.60
Buza " 0.00-0.00	3.70-4.40
88-89 " 0.00-0.00	
Arpa " 2.40-2.50	
Zab " 1.65-1.75	
Tengeri " 2.40-2.50	
Köles " 2.80-3.00	
Bab, tiszta fehér " 6.00-6.25	
Biköny " 0.00-0.00	
Káposztarepce " 0.00-0.00	
Leumag " 4.50-5.00	
Komborka " 0.00-0.00	
Kendermag " 0.00-0.00	
Mák " 0.00-0.00	
Napraforgó olaj " 1650-1750	
Szesz " 1/2 itcze " 18	18 1/2

Felölő szerkesztő: LUKÁCS ÖDÖN.

**Nyilttér**

**Arlejtési hirdetmény.**

Szabolcsmegye 1875-ik évi követező irodai szükségleteinek beszerzése czéljából u. m. Miniszter papir 16 rima, irodai 128 rima, nagy medión 6 rima, borítók 15 rima, nyomdai 80 rima, fekete iró 200 darab, szines iró 200 darab, réztől 104 doboz, spanyol viz 98 1/2 félsz pengő 34 1/2, szürke spárza 24 1/2 Gumi elasticum 40 darab, toll szár 222 darab, Carmin tészta 18 üveg, fekete tészta 300 itcze, pecsét máz 22 üveg, pecsét ostya 8000 darab, varró selyem 6 lat f. évi december hó 10-én d. e. 10 órakor N-kállóban a megye ház kisterében árlejtés fog tartatni, melyre is a vállalkozó kívánók 10% bñom pénz letétele mellett ezenen meghivatnak, zárt ajánlatok az az árlejtés megkezdéséig elfogadtatnak.

Az árverseli feltételek az ikttó hivatalba mindenkor megtekinthetők. — N-Kálló, 1874, November 19.

Bónis Barnabás.

\* Köszönjük a jó akaratot! Ama czikkre feleletlen kimondott utóvalógva nines, számított s mértem intőbőlet a többi után. Szék.

Könyv- és látogató-jegyek UJÉVIG 100-a csak 1 frt

**A debreceni**

könyv-, kő-műnyomda s kártyagyári részvénytársulatnál  
megjelent és kapható

**A MÉTER RENDSZERT TÁRGYAZÓ  
négy fali táblázat.**

E táblázatok közül 3 db elkülönítőleg a hossz-, suly- s kőb-méreteket mutatja kellő magyarizati szöveggel; — a negyedik táblázat pedig az általános rovatos kiszámítással foglalkozik.

Főelőnye a táblázatoknak abban áll, hogy használatuk semmi előleges tanulmányt nem igényel s bárki is számítgatás nélkül régi mértékeket újban, újakat régiben azonnal kifejezni képes.

Ára a négy táblázatnak 1 frt 60 kr.

**Az igazgatóság.**

Igen szép aranyozott újévi üdvözlő-jegyek 100-a 1 frt.

Nyomatványok gyorsan és jutányosan készíthetnek.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíthetnek!

**Arverési hirdetés.**

Néhai Csordás György és Zelenyánszky Ilona házastársak hagyatékukhoz tartozó 5 hold szántóföldnek eladásra, folyó évi november 14 én nem sikerült, újabb arverési határidővel f. évi decz. hó 12-ik napjának délutáni 3 órája tüzetik ki a város házához.

Kelt Nyiregyházán, 1874-ik évi nov. hó 20-án tartott árvaszéki ülésben.

**Kmethy István,**  
árvaszéki jegyző.

**Hirdetés.**

Alulírott a Pazonyiutczán létező Bodnár István tulajdonát képező

**„HÁRS-hoz“**

vendéglőt átalvevén s az itt ujonnan épített számos vendégszobákat az izlés és kényelemnek teljesen megfelelőleg berendezés és felszerelés.

Bátor vagyok a n. é. helybeli s vidéki közönség pártfogását, — megelőző, pontos és jutányos ár mellett leendő kiszolgálát biztosítása mellett, — kikérni. Nyiregyháza, nov. havában 1874.

**Gorovay Adolf,**  
vendéglős.

**Arverési hirdetés.**

Vagyon bukott Köhn Ábrahám csodtömege hiteltelős választmánya részéről, ezenel közhírre tételek: miszrint a csodtömegehez tartozó s a nagykállo 358 dik számú telekjében 1954. helyrajzi szám alatt foglalt, ugynevezett Elyzsum kertbeli két holdnyi kaszáló föld. f. 1874. év decz. hó 15-kén, esetleg 1875. év jan. 20-án a csod jávára el fog arverestetni.

**Árverési feltételek:**

- 1-ször. A kiküldési ár 500 forintban állapított meg.
- 2-ször. Az árverési kivónók tartoznak a kiküldési ár 10% át bánatpénzzel lefizetni.
- 3-szor. A vevő tartozik a vételár egyharmadát lefizetni; a másik harmad részét a leütéstől 15 nap alatt, a bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni, a fizetés a tömeggondnoknál teljesítendő.
- 4-szor. A vevő a birtok azonnali használatába lép, a telekkönyvi átírás azonban csak a vételár teljes kifizetése után történik.
- 5-ször. Vevő a leütés napjától számítva a birtokkal együtt járó minden néven nevezendő terheknek viselni s a birtok átírásal és az árverés foganatosításával együtt járó költségeket, bílyeg és százik díjakat is teljesíteni köteles, melyek a vételárba nem be tudatnak.
- 6-szor. Ha a vevő a feltételeknek meg nem felelne, bánatpénze a csodtömege javára esik, s az 6 óráskor új árverés fogván egyszerű eldobtatás mellett tartatni, a netalan előállandó hiányt fedezni tartozandik, a netaloni többlet pedig a tömeg járára marad.

Kelt Nagy-Kállóban, 1874. okt. hó 20-kán tartott csodválasztmányi ülésben.

**Pethő Zsigmond,**  
tömeggondnok.

**Kmethy István,**  
árvaszéki jegyző.

**POLLÁK**

ujjonnan nyitott

**27 kros**

egyetemes árucarnokában Bécs Máriahilferstrasse 1.

a legszigorubb jótállással az árúk legujabb minőségéért s valódiságáért, s nagybans kisben kaphatók

**Gyapjuruha-szövetek**

mindig a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, esikosz vagy kockás még pedig **Lüster, Rips, Diagonal kelmék**, egyszínű és caricizott scott plüillekme; legujabb és legszebb az és teli

**Nordpol-flanell**

(Wattmol) s legujabb nordpol kelmék, divatos ruha barchet, cosmanoi perkal, Cretoo, török piqné haloköntösnek, kék, barna s fehér színű és flanel barchet, hollandi és készítettlen szilziál fonalvaszon, házi- s börvázson, színes és virágos cziezmoulin és csipke-fingonyók, atlasz-gradi, színes ágyneumi, vászondamasz-törülközők, matricz és diván grad, chiffon  $\frac{3}{4}$  és  $\frac{5}{8}$  széles, selyem és kásmér nyakkendők, hosszú és rövid harisnyák, keztük, vászon és batizet zsebkendők, csipke, selyem és bárszony szalagok mindenféle színnel és szélességgel stb. és számos ezer egyéb tárgyak.

Mind csak

**27 krajczár.**

A szétküldések utánvétel mellett azonnal lekülsmeretesen teljesítettek. Mustrák és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

**Csak 27 krért**

ról, darab s pár számba, szigoru jótállással a az árúk legjobb minőségéért és nagyban és kisben árultatnak

**Gyapju-ruhaszövetek,**

mindig a legfinomabbak és divatosabbak minden színben, sima, esikosz vagy scot caricrit még pedig **Lüster, Rips, Diagonal plaid szövet**, egyszínű és skót modoru plaidkelme, s a legujabb s legszebb öszi és téli

**Nordpol-Flanell**

(Wattmol) és a legnezebb új nordpol kelmék, divatos ruhabarchet, cosmanoi perkal, creton török háló-köntösnek, piqné, kék, barna és fehér színű és flanel barchet, rumburgi, hollandi és készítettlen szilziál fonalvaszon, házi- s börvázson, színes és virágos czicz, moulin és csipke-fingonyók, atlasz-grandi, színes ágyneumi, vászondamasz-törülközők, matricz és diván grad, chiffon  $\frac{3}{4}$  s  $\frac{5}{8}$  széles, selyem s kásmér nyakkendők, hosszú és rövid harisnyák, keztük, vászon- és batizet zsebkendők, csipke, selyem és bárszony szalagok mindenféle színnel és szélességgel, több ezernyi más tárggyalok egyesevnyüli kaphatók a szilárd hitelnek ismert legidősb s legelsőbb alapított

**27 kros**

**arucarnokban**

Bécsben, Kärtnerstrasse 34.

(Bärger-pital Gebäude.)

Megrendelések utánvétel mellett pontosan és lekülsmeretesen; mustrák és árjegyzékek ingyen. (5—30)

Ad. 123 1/4. tk. sz.

**Arverési hirdetmény.**

A nyiregyházi királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre tételek, miként B-uzter Emilenek Kralovánszki Lászlóné elleni végrehajtási ügyében utóbbitól végrehajtás alá vont s a nyiregyházi 911. számú nykben sorszám alatt bevezetett következő ingatlanok és pedig a) a 910. n. s. számú ház b) az 1738. hrsz. egy lyulas szőlő az ó kertben, és c) a 8051. hrsz. 4 hold szántó föld az 5. szakaszba — vagyon lukott Kralovánszki László csod választmánya beegyezése folytán az 1874. deczember hó 22. és szükség esetében az 1875. Január hó 25 ik napján déliótt 10 órak or a kir. tlyk hivatalos ülésszében tartandó nyilvános árverés n a legtöbbet igértök el fogják adatni.

Feltételek: Kiküldési ár a) háza 700 ft. b) szőlőföld 1500 ft. és c) a szántóföldre 1200 ft. Bónom pénz kiküldési ár 10%.

Vevő a birt-kan azonnal birtokába lép. A vételár fizetendő 3 egyelő részletben — az első részlet a hűtesők, a 2-ik részlet a leütéstől 6 hó, a 3-ik részlet a leütéstől számtandó 6 hónap alatt 0% késedelmi kamattal.

Azon jelzálogos hitelekök, kik a bíróság székhelyén vagy ennek közelében nem leknak, ezenel felszólítatnak, hogy a vételár feloztá a alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek s azok nevét és l. kását az eladásig jelentsék be, ellenkezőleg a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Egyidőleg felhivatnak mindazok is, kik a foglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vének, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számtandó 15 nap alatt habár közzét értesítet nem ve tek is, nyutsak be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolják, egyedül a vételár felszieszege fognak utastatni.

Kelt a Nyiregyházi kir. t. k. t. v. osztályánál 1874. november 13 án tartott ülésből.

**Papp Lajos**  
s. t. könyvvezető.

**Hirdetmény.**

Ujfehértó mező városban, mely 7000 lelken felüli lakost számlál, s hol állandóan beszállástól katonaság fekszik: a közbirtokosság tulajdonát tevő regale jog az 1875 dik év ápril 24-én a következő 3 évre, vagyis az 1878-ik év ápril 24-ig, az 1875-ik év február 1-ső napján Ujfehértó

városban nyilvános árverésen hasonlóba fog adatni.

A feltételek megtekinthetők alulírottanl.

Kelt Ujfehértón 1874. novem. 20.

**Szunyoghy Jónás**

földesuri felügyelő.

(2—3)

**Hirdetmény.**

Néhai Kriston Ignácz árvaának Kemece községében s határában mintegy 452 s  $\frac{1}{16}$  rész holdat tevő tagos birtoka jövő 1875-ik évi ápril hó 24-től három évekre közzárverés utján Kemeccs a helyszínen, f. 874. évi decz. hó 21-kén Krasznay Péter szolgabíró házánál a legtöbbet igértök haszonbérbe adatik — a feltételek addig is alulírottanl Nyiregyházán megtekinthetők.

Nyiregyházán, 874. nov. 12.

**Krasznay Gábor,**

(3—3)

gondnok.

Csak 1 fttal vagy 1 tallérral lehet nyerni.

**375,000 fttal vagy tallért**

mint legmagasabb nyereményt a hamburgi legujabb pénzorszájatkánál, mely a magas koronán által van engedélyezve s garantozva.

**43,000 főnyeremény** (a huzás rövid hónapok mulva megtörténik!) tartalmaz következő főnyereményeket: **250,000; 125,000; 90,000; 60,000; 40,000; 36,000; 30,000; 24,000; 20,000; 18,000; 15,000; 12,000;** — 205-szor **2400;** 412-szer **1400** stb. Itos nyereeményeket.

Mindenki kap tilélen egy eredeti egész sorjegyet (nem kell összehasonlítani az elhitölt igérvényekkel). A nyereemények kifizetésére nevez az állam jót áll, és küldöm azokat pontosan mindenfelé. Az 1-ső osztály nyereemények huzása előre megállapított terv szerint történik. Egy egész eredeti sorjegyet: Ára 2 tallér vagy 3 és fél forint n. é. Fél eredeti sorjegyet: Ára 1 tallér, vagy 1 $\frac{1}{2}$  forint Minden rendezés azonnal s a legnagyobb pontosságal teljesítettek. Minden tudakozásra válasz küldeték bérmentet levelen. Minden részvényes kap egy hivatalos kimutatást. Kérnek az illetök fordulni következő czegekhez:

**M. Steindecker,**

Bank- und Wechsel-Geschäft, Hamburg.  
Damnthors Strasse No. 36.